

Relationship between extraversion/neuroticism and mental well-being: The mediating role of mindfulness

نقش واسطه‌ای ذهن‌آگاهی در رابطه میان بروون‌گرایی /
نورزگرایی و بهزیستی ذهنی

Somayeh Alinasab, Mahnaz Shahgholian, Mohammad Naghi Farahani

سمیه علی‌نسب^۱، مهناز شاهقلیان^۲، محمد نقی فراهانی^۳

پذیرش نهایی: ۱۳۹۶/۳/۱۹

پذیرش اولیه: ۱۳۹۶/۱/۲۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۸/۲۰

چکیده

The aim of this research was to study the mediating role of mindfulness in the relationship between extraversion/neuroticism and mental well-being. In a correlational study, ۱۵۲ Kharazmi university students (۶۱ male, ۹۱ female) were randomly selected and answered the short-form Revised Eysenck Personality Questionnaire (EPQR-S) and the Mindfulness Attention Awareness Scale (MAAS). The Satisfaction with Life Scale (SWLS) and the Positive and Negative Affect Scale (PANAS) were used for assessing mental well-being. The results showed a positive relationship between extraversion and mental well-being and mindfulness. Also, There was a negative relationship between neuroticism and mental well-being and mindfulness. Hierarchical regression analysis showed mindfulness had a mediating role in the relationship between extraversion and positive affect. Also, mindfulness had a mediating role in the relationship between neuroticism and negative affect and in the relationship between neuroticism and life satisfaction. Trait mindfulness could explain the relationship between individual differences in personality with psychological health.

Keywords: Extraversion, Neuroticism, Mindfulness, Mental well-being, life satisfaction.

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه بین ابعاد شخصیت بروون‌گرایی / نورزگرایی و بهزیستی ذهنی با توجه به نقش واسطه‌ای ذهن‌آگاهی بود. در یک مطالعه همبستگی، تعداد ۱۵۲ انفر (۶۱ دختر، ۹۱ پسر) از دانشجویان مقطع کارشناسی دانشگاه خوارزمی به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند و به فرم کوتاه پرسشنامه تجدید نظر شده شخصیت آیزنک و مقیاس ذهن‌آگاهی رگه پاسخ دادند. برای ارزیابی بهزیستی ذهنی با توجه به تعریف آن، از دو مقیاس رضایت از زندگی و مقیاس عاطفة مثبت و عاطفه منفی استفاده شد. یافته‌ها نشان داد بروون‌گرایی با بهزیستی ذهنی و ذهن‌آگاهی، رابطه مثبت و نورزگرایی با بهزیستی ذهنی و ذهن‌آگاهی، رابطه منفی دارد. تحلیل رگرسیون سلسله مراتبی نشان داد ذهن‌آگاهی دارای نقش میانجی در رابطه بروون‌گرایی و عاطفة مثبت است. همچنین ذهن‌آگاهی در رابطه بین نورزگرایی و عاطفة منفی و در رابطه بین نورزگرایی و رضایت از زندگی به عنوان واسطه عمل کرده است. سازه ذهن‌آگاهی می‌تواند تبیین‌کننده رابطه تفاوت‌های فردی در حوزه شخصیت با سلامت روانی باشد.

واژگان کلیدی: بروون‌گرایی، نورزگرایی، ذهن‌آگاهی، بهزیستی ذهنی، رضایت از زندگی

^۱. (نویسنده مسئول). کارشناس ارشد روان‌شناسی عمومی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران.

^۲. گروه روان‌شناسی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران.

^۳. گروه روان‌شناسی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، موسسه تحقیقات تربیتی، روان‌شناسی و اجتماعی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران.



مقدمه

بلکه وضعیت خُلق و ارزیابی شناختی افراد از رویدادها و شرایط را نیز نشان می‌دهد (بردلی و کرون^۹، ۲۰۰۴). دو مؤلفه دیگر بهزیستی ذهنی، به عنوان عاطفة مثبت و عاطفة منفی شناخته می‌شوند. عاطفة مثبت نشان می‌دهد که یک شخص تا چه اندازه شور و شوق به زندگی دارد و عاطفة منفی نشان می‌دهد. عاطفة مثبت، شادی، سرزندگی، اعتقاد به نفس، هوشیاری، تمرکز داشتن، مصمم بودن و تمایل به تعامل و رویارویی با محیط را شامل می‌شود (واتسون، کلارک و تلیگن^{۱۰}، ۱۹۸۸). عاطفة منفی شامل هیجاناتی است که ناخوشایند هستند و تجربه پاسخ‌های منفی افراد در واکنش به زندگی را نشان می‌دهند. عاطفة منفی مواردی مانند عصبانیت، غمگینی، اضطراب، نگرانی، استرس، ناکامی، احساس گناه، رشك و افکار آسیب رساندن به خود را شامل می‌شود (دینر، ۲۰۰۵).

ابعاد شخصیت به عنوان چارچوبی با اهمیت در درک ساختار رفتار آدمی، همواره مورد توجه پژوهشگران بوده است و در بسیاری از موارد که این پژوهشگران به دنبال تبیین رفتار هستند به عنوان یک متغیر مهم تلقی می‌شود. از حوزه مطالعات شخصیت و هیجان استنباط می‌شود که صفات شخصیت و حالات عاطفی همبستگی بالایی دارند (راستینگ و لارسن^{۱۱}، ۱۹۹۸). اگر چه ابعاد شخصیت بسیاری وجود دارند؛ ولی برونگرایی و نورزگرایی قطب‌های اصلی گستره تفاوت‌های فردی را مشخص می‌کنند و البته این دو بعد مشخص‌تر از سایر ابعاد شخصیت، با عاطفه و هیجان مرتبط می‌باشند. از میان ویژگی‌های شخصیت، برونگرایی در پیش‌بینی عاطفة مثبت عاملی مهم است و نورزگرایی در پیش‌بینی عاطفة منفی نقش اساسی دارد (دنیو و کوپر^{۱۲}؛ به نقل از گوتیرز، جیمز، هرناندز و پونته^{۱۳}، ۲۰۰۵). پژوهش هیلز و آرجیل^{۱۴} (۲۰۰۲) نیز نشان داد، برونگرایی ارتباط مثبت معناداری با شادکامی دارد و نورزگرایی با شادکامی

شاخته روان‌شناسی مثبت‌نگر، علاقه‌مند به پژوهش به منظور فهم کامل و گسترده تجارب انسان، از رنج و اختلال روانی تا بهزیستی و سلامت روانی است (گابل و هیدت^۱، ۲۰۰۵). در این شاخه از روان‌شناسی، شناخت و درک جنبه‌های مثبت تجربه‌های انسانی و فهم این که چه چیزی سبب زندگی ارزشمند می‌شود، جزو اهداف اصلی است (جوزف و لیندلی^۲، ۲۰۰۶). احساس بهزیستی از جهات مختلفی مانند تأمین سلامت روانی، سلامت جسمانی و افزایش طول عمر، اثبات ارزش شادکامی برای انسان و اندازه‌گیری شاخص کیفیت زندگی اهمیت دارد.

فریش^۳ (۲۰۰۶) مطالعه احساس ذهنی بهزیستی و ارتقای آن را بزرگ‌ترین چالش علمی پس از پیشرفت در زمینه فن‌آوری، پزشکی و ثروت می‌داند. رایان و دسی^۴ (۲۰۰۱) بهزیستی ذهنی را حالتی از "عملکرد روان‌شناختی بهینه"^۵ در نظر گرفته‌اند که از سوی افراد تجربه می‌شود. به اعتقاد کیز^۶ (۱۹۹۸) بهزیستی ذهنی، ارزیابی است که افراد از زندگی خود در ابعاد سلامت هیجانی، سلامت روانی و سلامت اجتماعی دارند. سلامت هیجانی به تعادل بین عاطفة مثبت و منفی اشاره دارد. سلامت روان‌شناختی، ملاکی شخصی برای ارزیابی فردی، از کنش‌های روان‌شناختی است و سلامت اجتماعی ملاکی عمومی و اجتماعی برای ارزیابی کنش‌های اجتماعی افراد در زندگی و در تعامل با دیگران است. دینر، سو، لوکاس و اسمیت^۷ (۱۹۹۹) برای مفهوم نظری بهزیستی ذهنی سه بعد پیشنهاد کردن: (الف) رضایت، (ب) تجربه عاطفة خوشایند، (ج) سطوح پایین عاطفة ناخوشایند. به اعتقاد نیکلا و جوگ^۸ (۲۰۰۷) مؤلفه اول (جنبه شناختی سلامت ذهن) در رابطه با این است که افراد چه ارزیابی از حیطه‌های مختلف زندگی دارند. پژوهش‌ها نشان می‌دهند که رضایت از زندگی انعکاس شرایط و حوادث واقعی نیست؛

^۱. Gable & Haidt

^۲. Joseph & Lindley

^۳. Frisch

^۴. Ryan & Deci

^۵. Optimal Psychological Functioning

^۶. Keyes

^۷. Diener, Suh, Lucas & Smith

^۸. Nikolaou, Judge

^۹. Bradley, Corwyn

^{۱۰}. Watson, Clark & Tellegen

^{۱۱}. Rusting & Larsen

^{۱۲}. Gutierrez, Jimenez, Hernandez & Puente

^{۱۳}. Hilles & Argyl



اجتماعی، ارتباط نورزگرایی با بهزیستی را متناقض نشان می‌دهند.

یکی از عوامل مورد علاقه پژوهشگران برای شناسایی فرآیندهای شناختی/ عاطفی میانجی در این زمینه، متغیر ذهن‌آگاهی بوده است. تصور می‌شود ذهن‌آگاهی در کاهش بهزیستی افراد نورزگرا سهیم است. در بررسی نقش ذهن‌آگاهی در عاطفه و خلق، نتایج نشان می‌دهد که ذهن‌آگاهی پیش‌بینی کننده رفتار خودتنظیمی و حالات هیجانی مثبت بوده و از طریق ایجاد ترکیب سرزندگی و شفافیت در تجربه هیجان‌ها می‌تواند بر روی شادکامی و بهزیستی روان‌شناختی موثر باشد (براون و رایان، ۲۰۰۳).

ذهن‌آگاهی دارای دو معنا است. در روان‌شناسی بالینی و آسیب‌شناسی روانی، به معنای پرورش قدرت توجه برای افزایش آگاهی از افکار، هیجان‌ها و احساس‌های بدنی است و یکی از تکنیک‌هایی است که برای کاهش افسردگی و اضطراب به کار برده می‌شود و هدف از این تکنیک در درمان متمرکز کردن، کم کردن قضاوت و ایجاد هدفمندی در شیوه توجه کردن به مسائل درونی و بیرونی است (کابات‌زین، ۲۰۰۲). در تعریف دوم که در بافت روان‌شناسی شخصیت و روان‌شناسی مثبت مطرح است مقصود از ذهن‌آگاهی که از آن به ذهن‌آگاهی رگه^۸ هم یاد می‌شود، تفاوت‌های فردی است که افراد را از لحاظ میزان در لحظه حال زیستن، رها بودن از نگرانی و درگیر زندگی به صورت هدفمند و آگاهانه بودن از هم متمایز می‌کند (رایان و براون، ۲۰۰۳). در ذهن‌آگاهی، هدف تغییر محتوای افکار نیست، بلکه هدف ایجاد یک رابطه یا نگرش متفاوت با افکار، احساسات و عواطف است که شامل حفظ توجه کامل و لحظه‌به لحظه و نیز داشتن نگرش همراه با پذیرش و به دور از قضاوت است (ولز، ۲۰۰۹). ذهن‌آگاهی می‌تواند باعث ایجاد تغییراتی در الگوهای فکری یا نگرش فرد درباره افکارش شود. در واقع، وقتی ذهن‌آگاهی افزایش می‌یابد، توانایی عقب ایستادن و مشاهده کردن حالت‌هایی مثل اضطراب افزایش می‌یابد. در

ارتباط منفی دارد. همچنین گوتیرز و همکاران (۲۰۰۵) و چنج و فارنهام^۱ (۲۰۰۳) بر ضرورت توجه به نقش ویژگی‌های شخصیت، به ویژه نورزگرایی، در تجربه هیجانات منفی و برونوگرایی در تجربه هیجانات مثبت تأکید کرده‌اند.

آیزنک (۱۹۶۷)، به نقل از متیوز و گیلی‌لند^۲ (۱۹۹۹) بعد برونوگرایی- درون‌گرایی را به فعالیت مسیر شبکه‌ای- قشری مغز و بعد نورزگرایی را به فعالیت مسیر احساسی- قشری مغز نسبت می‌دهد. به اعتقاد آیزنک نوروزگراها برانگیخته‌تر از افراد پایدار هیجانی هستند. همچنین نورزگرایی به میزان زیادی با اضطراب مرتبط است. در مقابل، برونوگرایی با هیجان مثبت ارتباط دارد؛ زیرا میزان فعالیت مسیر شبکه‌ای- قشری در برونوگراها کمتر از درون‌گراها است و پایین بودن این برانگیختگی به لحاظ ذهنی خوشایند است (متیوز و گیلی‌لند، ۱۹۹۹). بنابراین می‌توان این‌گونه تصور کرد که در شرایط مواجهه با حرکت‌های مثبت و منفی، برونوگرایی بیشتر با تجربه حالات عاطفی مثبت و نورزگرایی بیشتر با تجربه حالات‌های عاطفی منفی مرتبط است. پس افراد نورزگرا و برونوگرا نسبت به سایرین، با هیجان‌های شدیدتری به حرکت‌های هیجانی پاسخ می‌دهند (زلنسکی و لارسن، ۲۰۰۲).

در مطالعات مختلف سعی بر آن بوده است که مکانیسم اثرگذاری نورزگرایی در افت بهزیستی ذهنی بررسی شود. این مطالعات عوامل مختلفی از جمله حوزه‌های زیستی، اجتماعی و روانی شناسایی کرده‌اند. در رابطه با عوامل اجتماعی، حمایت اجتماعی و بهزیستی هر دو به طور منفی با نورزگرایی مرتبطند (اسویکرت، هیتنر و فوستر، ۲۰۱۰). اما نکته جالب توجه این است که در زمینه عوامل زیستی مشخص شده است که بهزیستی و نورزگرایی پایه‌های ژنتیکی مشترکی دارند (ویس، بتز و لوسیانو^۳، ۲۰۰۸). بنابراین شواهد مبتنی بر عوامل زیستی و

^۱. Brown & Ryan

^۲. Kabat-Zin

^۳ trait

^۴. Wells

^۱. Cheng, Furnham

^۲. Matthews, Gilliland

^۳. Zeleneski & Larsen

^۴. Swickert, Hittner & Foster

^۵. Weiss, Bates & Luciano



نورزگرایی به دلیل ارتباط با عاطفة منفی، رابطه منفی بسیار قوی با ذهن‌آگاهی دارد. البته به درستی مشخص نشده است که آیا نورزگرایی به ذهن‌آگاهی ضعیف می‌انجامد یا ذهن‌آگاهی ضعیف منجر به نورزگرایی می‌شود. در مورد بروون‌گرایی، برخی پژوهش‌ها به ارتباط مثبت این بعد با ذهن‌آگاهی و برخی به ارتباط منفی این دو اشاره کرده‌اند. از آنجا که ارتباط یکسانی میان بروون‌گرایی و ذهن‌آگاهی به دست نیامده است، گیلوک (۲۰۰۹) در فراتحلیل خود از اظهار نظر در این زمینه خودداری کرده و بررسی این ارتباط را به پژوهشگران بعدی پیشنهاد کرده است. هم بروون‌گرایی (دینر و همکاران، ۱۹۹۹) و هم ذهن‌آگاهی (براؤن و همکاران، ۲۰۰۷) با هیجان مثبت رابطه دارند. با وجود این، نیاز به فعالیت، برانگیختگی و تحریک نیز از دیگر ویژگی‌های افراد بروون‌گرا است (کاستا و مک‌کری^{۱۱}، ۱۹۹۲). چنین نیازی ممکن است ذهن‌آگاهی نسبت به لحظه جاری را متأثر سازد. بنابراین، ارتباط مطرح شده بین ذهن‌آگاهی و بروون‌گرایی هنوز تا حدودی مبهم و نامشخص است. همچنین تصور می‌شود افراد ذهن‌آگاه به دلیل میل به کسب تجارب نو و تازه، توانایی بالایی در تحمل گسترهای از افکار، هیجان‌ها و تجارب داشته باشند (بیر، ۲۰۰۳؛ براون و همکاران، ۲۰۰۷). بر این اساس انتظار می‌رود ذهن‌آگاهی با نورزگرایی رابطه منفی و با بروون‌گرایی رابطه مثبت داشته باشد. نتایج پژوهش‌های جدیدتر مانند ویب^{۱۲} (۲۰۱۳) نشان داد که نورزگرایی رابطه مثبتی با ذهن‌آگاهی و رابطه منفی با بهزیستی دارد.

با توجه به آنچه بیان شد و با در نظر داشتن یافته‌های متناقض در پیشینهٔ پژوهش، هدف پژوهش حاضر بررسی فرضیه نقش واسطه‌ای ذهن‌آگاهی در رابطه بین نوروزگرایی/برون‌گرایی و بهزیستی ذهنی است.

روش

الف) جامعه و نمونه

پژوهش حاضر از نوع همبستگی است. جامعهٔ پژوهش حاضر شامل کلیه دانشجویان دختر و پسر رشته‌های

نتیجه می‌توان خود را از الگوهای رفتاری خودکار رها کرد و از طریق درک و دریافت مجدد، دیگر با حالت‌هایی مثل اضطراب و ترس کنترل نشد (شاپیرو^۱، ۲۰۰۶). این سازه روان‌شناختی را باید از خودآگاهی^۲ و یا توجه معطوف به خود^۳ متمایز کرد. جلب توجه در خودآگاهی تحت تأثیر سوگیری‌های تفکر خودمحور بوده و با قضاوت راجع به خود همراه است؛ اما ذهن‌آگاهی یک توجه بدون سوگیری و قضاوت پیرامون جنبه‌های خود است. ذهن‌آگاهی با سلامت روان رابطه مثبت دارد؛ در حالی که خودآگاهی گاهی اثر منفی بر روی بهزیستی روانی دارد؛ البته خودآگاهی توأم با ارزیابی و قضاوت این ویژگی را دارد (براون و کاسر^۴، ۲۰۰۵؛ براون، رایان و کرسول^۵، ۲۰۰۷؛ فالکنستروم^۶، ۲۰۱۰).

از بین مطالعات صورت گرفته در زمینه رابطه ذهن‌آگاهی و ابعاد شخصیت، مشکل می‌توان به مطالعه دقیق پیرامون چگونگی ارتباط آنها دست یافت؛ زیرا نتایج این پژوهش‌ها غالباً ناهمخوانند. برای مثال نامخوانی فوق در مورد عامل بروون‌گرایی بهوضوح قابل مشاهده است؛ علی‌رغم این‌که برخی از مطالعات وجود همبستگی مثبت بین این سازه شخصیتی و ذهن‌آگاهی را گزارش نموده‌اند (برای نمونه بیر، اسمیت و آلن^۷، ۲۰۰۴). نتایج برخی مطالعات دیگر، حاکی از رابطه منفی بین بروون‌گرایی و ذهن‌آگاهی است (برای مثال تامپسون و والتز^۸، ۲۰۰۷؛ واترز^۹، ۲۰۰۷). گیلوک (۲۰۰۹) در یک مطالعهٔ فراتحلیل، نتایج به دست آمده از پژوهش‌هایی را که در آنها ذهن‌آگاهی در ارتباط با ابعاد شخصیتی و عاطفة مثبت و منفی بررسی شده بود، بررسی کرد. البته در این فراتحلیل، پژوهش‌هایی مدنظر قرار گرفتند که ابعاد شخصیتی را مبتنی بر مدل پنج‌عاملی در نظر گرفته بودند. نتایج فراتحلیل نشان داد در تمامی پژوهش‌ها

^۱. Shapiro

^۲. self awareness

^۳. self-focused attention

^۴. Brown & Kasser

^۵. Brown, Ryan & Creswell

^۶. Falkenstrom

^۷. Baer, Smit & Allen

^۸. Tampson & Waltz

^۹. Waters

^{۱۰}. Giluk



۰/۷۶ ، ۰/۶۱ و ۰/۶۰ گزارش دادند. نادری و اسماعیلی (۱۳۸۷) این مقیاس را به طور همزمان با مقیاس شادکامی آکسفورد اجرا کردند که اعتبار همزمان آن ۰/۶۶ به دست آمد و برای تعیین پایایی آن از روش آلفای کرونباخ استفاده نمودند و ضریب پایایی را ۰/۸۰ گزارش کرد.

۲- مقیاس عاطفه مثبت و عاطفه منفی^۴ (PANAS)، یک مقیاس ۲۰ سؤالی است که برای اندازه‌گیری دو بعد شامل عاطفه مثبت و عاطفه منفی توسط واتسون و همکاران (۱۹۸۸) تهیه شده است. هر خرد مقیاس ۱۰ ماده دارد که بر روی یک مقیاس لیکرت ۵ گزینه‌ای از نمره ۱ (بسیار کم) تا نمره ۵ (بسیار زیاد) تعلق می‌گیرد. دامنه نمرات برای هر خرد مقیاس ۱۰ تا ۵ است. مقیاس عاطفه مثبت و عاطفه منفی یک مقیاس خودسنجی است و با تغییر دستور العمل می‌توان هم حالتی عاطفی و هم خصیصه پایدار عاطفه را سنجید؛ اگر چارچوب زمانی به هفتۀ جاری اشاره کند، حالت عاطفه سنجیده می‌شود و اگر زمان طولانی‌تر در نظر گرفته شود، عاطفه خصیصه‌ای سنجیده می‌شود. واتسون و همکاران (۱۹۸۸) ویژگی‌های روان‌سنجی این مقیاس را مطلوب گزارش کردند. همچنین ضریب آلفای کرونباخ را برای خرد مقیاس عاطفه مثبت ۰/۸۸ و برای خرد مقیاس عاطفه منفی ۰/۸۷ بدست آوردند. در ایران پژوهش محمدی (۱۳۹۰) اعتبار و روایی مقیاس را مورد تأیید قرار داده است.

۳- فرم کوتاه نسخه تجدیدنظر شده پرسشنامه شخصیت آیزنک^۵ (EPQR-S): فرم اولیۀ پرسشنامه، توسط آیزنک و آیزنک (۱۹۷۵؛ به نقل از آیزنک، آیزنک و بارت، ۱۹۸۵) تهیه شده است که دارای ۹۰ ماده در ۴ خرد مقیاس می‌باشد. آیزنک و همکاران (۱۹۸۵) پرسشنامه را مورد تجدید نظر قرار دادند و تعدا سؤالات را به ۱۰۰ رساندند. در تجدید نظر دوم تعداد سؤالات به ۴۸ کاهش یافت. در این پژوهش از نسخه ۴۸ ماده‌ای (فرانسیس، لویس و زیبرترز، ۲۰۰۶) استفاده شد. این فرم دارای ۴ زیر مقیاس بروونگردی، نورزگرایی، سایکوزگرایی و دروغ (هر زیر

مختلف دانشگاه خوارزمی (کرج) در مقطع کارشناسی در سال تحصیلی ۱۳۹۵-۹۴ هستند که ۱۵۲ نفر از آنها (شامل ۹۱ دختر و ۶۱ پسر) به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. میانگین سنی شرکت‌کنندگان ۲۱/۳۴ (انحراف استاندارد ۱/۹۷) بود. پرسشنامه‌ها بدون نام طراحی شده بود و به دانشجویان این اطمینان را می‌داد که کلیه اطلاعات ارائه شده توسط آنان محترمانه بوده و فقط به منظور پژوهش و تحقیق می‌باشد. در تعیین حجم نمونه به همومن (۱۳۸۹) مبنی بر این‌که به طور کلی در مدل رگرسیون حجم نمونه می‌تواند بین ۵ تا ۱۵ مشاهده‌به ازای هر متغیر اندازه‌گیری شده تعیین شود، استناد شد. در این پژوهش با در نظر گرفتن امکان ریزش پرسشنامه‌ها تعداد ۲۰۰ پرسشنامه در بین دانشجویان توزیع گردید و در نهایت ۱۵۲ پرسشنامه در تحلیل داده‌ها مورد استفاده قرار گرفت. یکی از معیارهای مهم ورود افراد به نمونه، کسب نمره مناسب از مقیاس دروغ سنج (L) پرسشنامه آیزنک بود.

برای اندازه‌گیری بهزیستی ذهنی بر اساس مؤلفه‌های آن، از مقیاس رضایت از زندگی (SWLS) و مقیاس عاطفه مثبت و منفی (PANAS) استفاده شد.

ب) ابزار

۱. مقیاس رضایت از زندگی^۶ (SWLS) دینر، امونز، لارسن و گریفین^۷ (۱۹۸۵) فرم اولیۀ این مقیاس را که متشکل از ۴۸ سؤال بود برای سنجش رضایت از زندگی در تمام گروههای سنی تنظیم کردند. بررسی‌های بعدی آنها تعداد سؤالات پرسشنامه را به ۵ سؤال کاهش داد. نمره‌گذاری هر سؤال بر اساس طیف لیکرت از ۱ (کاملاً مخالف) تا ۷ (کاملاً موافق) است. دینر و همکاران (۱۹۸۵) روایی مقیاس را مطلوب گزارش نمودند و ضریب بازآزمایی و آلفای کرونباخ آن را در نمونه‌ای از دانشجویان به ترتیب ۰/۸۷ و ۰/۸۲ نشان دادند. اسچیمک، ردهاکریشن، اویشی، زوکوتو و احمدی^۸ (۲۰۰۲) پایایی این مقیاس با استفاده از روش آلفای کرونباخ در جمعیت‌های آمریکایی، آلمانی، ژاپنی، مکزیکی و چینی به ترتیب ۰/۹۰، ۰/۸۲،

^۴. Positive and Negative Affect Scale (PANAS)

^۵. The short-form Revised Eysenck Personality Questionnaire

^۶. Eysenck, Eysenck & Barrett

^۷. Francis, Lewis & Ziebertz

^۸. The Five-item Satisfaction with Life Scale (SWLS)

^۹. Diener, Emmons, Larsen, & Griffin

^{۱۰}. Schimmack, Radhakrishnan, Oishi, Dzokoto & Ahadi



در جدول ۲ ضرایب همبستگی متغیرها را نشان می‌دهد. نتایج نشان می‌دهد بین برونگرایی و ذهن‌آگاهی رابطه مثبت معنادار و بین نورزگرایی و ذهن‌آگاهی رابطه منفی معنادار وجود دارد.

همچنین ذهن‌آگاهی با عاطفة مثبت و رضایت از زندگی رابطه مثبت معنادار و با عاطفة منفی رابطه منفی معنادار نشان داد. برونگرایی نیز با عاطفة مثبت و رضایت از زندگی رابطه مثبت معنادار و با عاطفة منفی رابطه منفی معنادار دارد. نورزگرایی با عاطفة مثبت و رضایت از زندگی رابطه منفی معنادار و با عاطفة منفی رابطه مثبت معنادار نشان داد.

مقیاس ۱۲ ماده) می‌باشد که به صورت بله-خیر پاسخ داده می‌شوند. آیزنک و همکاران (۱۹۸۵) ضریب آلفای کرونباخ را برای خردۀ مقیاس‌ها در مقیاس تجدید نظر شده اولیه به ترتیب ۰/۹۰، ۰/۸۸، ۰/۸۱ و ۰/۸۲ در مردان و ۰/۸۵، ۰/۸۳ و ۰/۷۹ در زنان گزارش دادند. کاویانی، پورناصح و موسوی (۱۳۸۴) پرسشنامه تجدید نظر شده را در نمونه ایرانی هنجاریابی کرده و ضریب آلفای کرونباخ را برای خردۀ مقیاس‌ها به ترتیب ۰/۷۶، ۰/۸۶، ۰/۷۹ و ۰/۷۱ گزارش دادند.

۴- مقیاس ذهن‌آگاهی، توجه و هشیاری^۱ (MAAS): رایان و براون (۲۰۰۳) این مقیاس ۱۵ سؤالی را به منظور سنجش ذهن‌آگاهی، سطح هشیاری و توجه نسبت به رویدادها و تجارب جاری در زندگی روزانه ساختند. ماده‌ها در مورد آگاهی از حالات عاطفی، تجارب، فعالیت‌ها، بی‌توجهی به مسایل پیرامونی، انجام فعالیت‌ها بدون تمرکز، انجام فعالیت‌ها بدون آگاهی نسبت به آنها و ناگاهی از زمان شروع و ختم فعالیت‌های روزانه می‌باشند. سؤال‌های آزمون، سازه ذهن‌آگاهی را در مقیاس ۶ درجه‌ای لیکرت از نمره ۱ (تقریباً همیشه) تا نمره ۶ (تقریباً هرگز) می‌سنجند. این مقیاس یک نمره کلی برای ذهن‌آگاهی بدست می‌دهد که دامنه آن از ۱۵ تا ۹۰ متغیر بوده و نمره بالاتر نشان دهنده ذهن‌آگاهی بیشتر است. همسانی درونی سؤال‌های آزمون بر اساس ضریب آلفای کرونباخ از ۰/۸۰ تا ۰/۸۷ گزارش شده است (رایان و براون، ۲۰۰۳؛ قربانی، واتسون و بارت، ۲۰۰۹). روایی مقیاس با توجه به همبستگی منفی آن با ابزارهای سنجش افسردگی و اضطراب و همبستگی مثبت با ابزارهای سنجش عاطفة مثبت و حرمت خود، کافی گزارش شده است (رایان و براون، ۲۰۰۳).

یافته‌ها

از لحاظ جمعیت شناختی شرکت کنندگان این پژوهش ۱۵۲ نفر دارای تحصیلات کارشناسی و کارشناسی ارشد در دامنه سنی ۲۰ تا ۳۹ سال بودند. داده‌های مربوط به میانگین و انحراف استاندارد متغیرها در جدول ۱ آمده است.

^۱. Mindfulness Attention Awareness Scale



جدول ۱. یافته‌های توصیفی متغیرهای پژوهش (n=۱۵۲)

متغیر	میانگین	انحراف استاندارد	کوچکترین	بزرگترین
برونگرایی	۷/۸۳	۲/۸۱	۰	۱۲
نورزگرایی	۵/۷۶	۳/۰۹	۰	۱۲
رضایت از زندگی	۲۱/۵۹	۶/۷۰	۵	۳۵
عاطفه مثبت	۳۴/۳۰	۶/۱۷	۲۱	۴۸
عاطفه منفی	۲۶/۵۲	۷/۹۱	۱۰	۵۰
ذهن‌آگاهی	۵۹/۹۴	۱۰/۶۸	۳۲	۸۴

جدول ۲. ضرایب همبستگی بین متغیرهای پژوهش

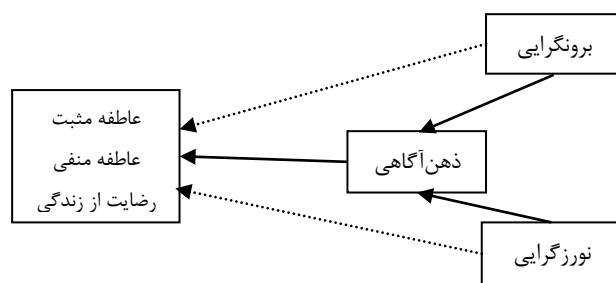
متغیر	ذهن‌آگاهی	عاطفه منفی	عاطفه مثبت	رضایت از زندگی	نورزگرایی	برونگرایی
برونگرایی	۱					
نورزگرایی		-۰/۴۰۴ **		۱		
رضایت از زندگی			-۰/۴۱۷ **	۱		
عاطفه مثبت				-۰/۴۲۸ **	۰/۴۲۸ **	
عاطفه منفی				-۰/۵۱۰ **	-۰/۳۱۶ **	۰/۴۷۵ **
ذهن‌آگاهی				-۰/۶۲۳ **	-۰/۱۷۷ *	-۰/۴۲۳ **

*(P<0/05) **(P<0/01)

بین متغیر مستقل ووابسته به طرف صفر کاهش یابد و از معناداری بیفتند، در آن صورت متغیر به صورت کامل واسطه شده است و اگر رابطه بین این دو متغیر کاهش یابد اما هنوز معنادار باشد، متغیر به صورت جزئی واسطه شده است.

با توجه به جدول ۲، سه شرط اول برای بررسی نقش واسطه‌ای متغیر ذهن‌آگاهی در رابطه برونگرایی/نورزگرایی با بهزیستی ذهنی وجود دارد. در جدول ۳ نتایج تحلیل رگرسیون برای بررسی شرط چهارم آمده است.

با استناد به سرمد (۱۳۷۸) برای تعیین نقش واسطه‌ای یک متغیر، باید چهار شرط تعیین متغیر واسطه‌ای وجود داشته باشد: (الف) رابطه معناداری بین متغیر مستقل و متغیر واسطه‌ای وجود داشته باشد. (ب) بین متغیر واسطه‌ای و متغیر وابسته، رابطه معناداری وجود داشته باشد. (ج) بین متغیر وابسته و متغیر مستقل رابطه معناداری وجود داشته باشد. (د) رابطه بین متغیر مستقل و وابسته به هنگام ورود متغیر واسطه‌ای در معادله رگرسیون به طور معناداری کاهش پیدا کند. اگر رابطه



شکل ۱. مدل فرضی روابط میان متغیرها



جدول ۳. تحلیل رگرسیون سلسله مراتبی برای بررسی نقش واسطه ذهن‌آگاهی در رابطه میان برون‌گرایی/نورزگرایی با بهزیستی ذهنی (بهزیستی ذهنی شامل رضایت از زندگی، عاطفة مثبت و عاطفة منفی)

رگرسیون	مدل	متغیر	F اندازه	معناداری سطح	ضریب بتا	معناداری سطح	معناداری سطح
ذهن‌آگاهی در رابطه برون‌گرایی/نورزگرایی با رضایت از زندگی	۱	برون‌گرایی	۱۵/۸۹	۰/۰۴۸	۰/۰۴۹	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
		نورزگرایی		-۰/۳۹۷			
برون‌گرایی/نورزگرایی با عاطفة منفی	۲	برون‌گرایی	۱۲/۱۷	۰/۰۴۸	۰/۰۴۹	۰/۰۰۲	-۰/۳۰۲
		نورزگرایی				۰/۰۴۰	۰/۱۷۷
ذهن‌آگاهی در رابطه برون‌گرایی/نورزگرایی با عاطفة مثبت	۱	برون‌گرایی	۲۴/۰۹	۰/۰۰۰	۰/۴۱۵	۰/۰۰۰	-۰/۱۴۸
		نورزگرایی				۰/۰۵۹	
ذهن‌آگاهی در رابطه برون‌گرایی/نورزگرایی با عاطفة منفی	۲	برون‌گرایی	۱۸/۳۷	۰/۰۰۰	۰/۴۱۵	-۰/۰۴۳	۰/۶۲۹
		نورزگرایی				۰/۰۱۰	۰/۱۹۵
ذهن‌آگاهی در رابطه برون‌گرایی/نورزگرایی با عاطفة منفی	۱	برون‌گرایی	۴۸/۵۲	۰/۰۰۰	۰/۰۹۰	۰/۰۰۰	-۰/۶۵۹
		نورزگرایی				۰/۱۵۶	۰/۰۹۱
ذهن‌آگاهی در رابطه برون‌گرایی/نورزگرایی با عاطفة منفی	۲	برون‌گرایی	۴۹/۳۱	۰/۰۰۰	۰/۴۵۱	۰/۰۰۰	-۰/۳۸۶
		نورزگرایی				۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
ذهن‌آگاهی در رابطه برون‌گرایی/نورزگرایی با عاطفة منفی	۱	ذهن‌آگاهی					

مطابق با نتایج جدول ۳، برای رضایت از زندگی، متغیر نورزگرایی و ذهن‌آگاهی، تبیین کننده تغییرات رضایت از زندگی هستند. با ورود ذهن‌آگاهی به رگرسیون از اندازه بتای نورزگرایی کاسته شده ولی همچنان معنادار است؛ بنابراین ذهن‌آگاهی در رابطه نورزگرایی با رضایت از زندگی به طور جزئی واسطه شده است.

برای عاطفة مثبت، برون‌گرایی و ذهن‌آگاهی تبیین کننده تغییرات هستند که با ورود ذهن‌آگاهی به رگرسیون، اندازه بتای برون‌گرایی کاهش یافته ولی از معناداری نیفتاده است. بنابراین ذهن‌آگاهی در رابطه برون‌گرایی با عاطفة مثبت به طور جزئی واسطه شده است.

به همین ترتیب برای متغیر عاطفة منفی، نورزگرایی و ذهن‌آگاهی تبیین کننده هستند که با ورود ذهن‌آگاهی به رابطه، اندازه بتای نورزگرایی کم شده؛ ولی همچنان معنادار است. پس ذهن‌آگاهی به طور جزئی در رابطه نورزگرایی با عاطفة منفی واسطه شده است.

بحث و نتیجه‌گیری
 با توجه به یافته‌های پژوهش حاضر بین برون‌گرایی و ابعاد بهزیستی ذهنی شامل عاطفة مثبت و رضایت از زندگی رابطه مثبت معنادار وجود دارد. بین برون‌گرایی با عاطفة منفی نیز رابطه مثبت معناداری وجود دارد. این نتایج با یافته‌های پژوهش (ایمونس و دینر^۱، ۱۹۸۵؛ میرس^۲، ۱۹۹۲؛ استیل، اسچمیدت و شولتز^۳، ۲۰۰۸؛ کاترین، نام، رنه، دیانا و یان^۴، ۲۰۱۳) همسو است. یک تبیین برای این مسئله که برون‌گرایی با بهزیستی مرتبط می‌شود (استیل و همکاران، ۲۰۰۸). پشتونه نظری آن، همپوشانی بین سیستم مغزی مسئول شخصیت و بهزیستی است که در نظریه حساسیت به تقویت گری^۵ (۱۹۹۱) دیده می‌شود. این نظریه بیان می‌کند که دو سیستم می‌توانند ارتباط

^۱. Emmons & Diener

^۲. Myers

^۳. Steel, Schmidt & Shultz

^۴. Catharine, Tom, Rene, Diana & Ian

^۵. Gray



عاطفی عمدۀ ترین بعد عاطفی انسان است و ثبات عاطفی پیش‌بینی کننده قوی رضایت از زندگی است. از آنجا که افراد نورزگرا فاقد ثبات هیجانی هستند و در مقابل ناکامی‌های جزئی واکنش عاطفی زیادی از خود نشان می‌دهند، رضایت از زندگی کمتری را تجربه می‌کنند.

در این پژوهش مشخص شد که بین ذهن‌آگاهی و بروزنگرایی رابطه مثبت معنادار وجود دارد. این یافته با نتایج پژوهش بیر و همکاران (۲۰۰۴) همخوان و با نتایج مطالعات تامپسون و والتز (۲۰۰۷) و والتز (۲۰۰۷) که به رابطه منفی بروزنگرایی و ذهن‌آگاهی دست یافته‌اند، مغایر است. همچنین ذهن‌آگاهی با بهزیستی ذهنی ارتباط مثبت دارد. با توجه به نتایج تحلیل رگرسیون درباره نقش واسطه‌ای ذهن‌آگاهی در رابطه بین بروزنگرایی / نورزگرایی با بهزیستی ذهنی می‌توان گفت که ذهن‌آگاهی، میانجی رابطه نورزگرایی با مؤلفه‌های بهزیستی ذهنی (شامل رضایت از زندگی و عاطفة منفی) است. در بُعد بروزنگرایی، ذهن‌آگاهی فقط در مورد اثر آن بر عاطفة مثبت به عنوان واسطه عمل کرده است. این یافته‌ها با تحقیقات ونzel، کریستینا، سارا و توomas^۶ (۲۰۱۵) که در آن به نقش واسطه‌ای ذهن‌آگاهی در رابطه بین نورزگرایی و بهزیستی دست یافته‌اند، همسو است. در تبیین این یافته‌ها می‌توان گفت که مطابق با پژوهش‌های پیشین، افراد نوروزگرا معمولاً هیجان‌های منفی مثل اضطراب و نگرانی را بیشتر تجربه می‌کنند و نورزگرایی و نگرانی ارتباط نزدیکی با هم دارند. در آزمون‌های اضطراب مشخص شده است نگرانی توجه را به سمتی غیر از لحظه حاضر می‌کشاند. پیشینهٔ پژوهشی نشان می‌دهد که نگرانی ممکن است به واکنش‌پذیری بیشتر منجر شود؛ چرا که رویدادهای منفی بیشتر به صورت مرتبط با خود و به صورت مشکل تفسیر می‌شوند (واتسون و همکاران، ۱۹۸۸). هنگام بروز مشکلات، نگرانی توجه را از لحظه حاضر منحرف می‌کند، انعطاف‌پذیری شخص کمتر شده و کمتر قادر به قضاوت خود می‌شود (ونزل و همکاران، ۲۰۱۵). بنابراین نگرانی که از ویژگی‌های افراد نوروزگرا است باعث کاهش ذهن‌آگاهی می‌گردد و چون ذهن‌آگاهی موجب تعديل احساسات بدون قضاوت و افزایش آگاهی نسبت به

هیجان و شخصیت را تبیین کنند: ۱) سیستم فعال ساز رفتاری که مسئول شناسایی و پیگیری نشانه‌های پاداش و روی‌آوری رفتاری است و ۲) سیستم بازداری رفتاری که رفتار را در حضور تنبیه تنظیم می‌کند و به نشانه‌های تنبیه و عدم پاداش حساس است. سیستم فعال ساز رفتاری با هیجان مثبت و بروزنگرایی ارتباط دارد و سیستم بازداری رفتاری با هیجان منفی و نورزگرایی مرتبط می‌شود (گری، ۱۹۹۱). از سوی دیگر پژوهش‌ها ارتباط بین رفتارهای خاص با بهزیستی ذهنی را مشخص کرده‌اند. نقش شخصیت در ارتباط بین این رفتارها با بهزیستی ذهنی به وسیله ایده‌تناسب عمل با شخصیت انسان^۱ قبل تبیین است (لیبومرسکی، ۲۰۰۷، لیبومرسکی، کینگ و دینر، ۲۰۰۵). براساس الگوی لیبومرسکی، کینگ و دینر^۲، در تأثیر شخصیت کمک می‌کنند تا دریابیم کدام فعالیتها تأثیر بیشتری بر بهبود بهزیستی ذهنی دارند؛ در نتیجه شخصیت از طریق تأثیرش بر رفتار، به ایجاد رویدادهای در زندگی که در سطوح بهزیستی ذهنی مؤثرند کمک می‌کند (استیل و همکاران ۲۰۰۸). برای مثال موقعیت‌های اجتماعی با سطوح بالای عاطفة مثبت ارتباط دارند (لوکاس و دیرینگورث^۳، ۲۰۰۸)، بنابراین شادکامی بیشتر بروزنگرها نسبت به درون‌گرها به این دلیل است که آنها تمایل به گذراندن اوقات بیشتری در موقعیت‌های اجتماعی دارند (دینر و همکاران، ۱۹۹۹).

پژوهش حاضر نشان داد بین نورزگرایی و ابعاد عاطفة مثبت و رضایت از زندگی رابطه منفی معناداری و بین نورزگرایی با عاطفة منفی رابطه مثبت معناداری وجود دارد. این یافته با یافته‌های (وود و جوزف^۴، ۲۰۰۹، چنج و فارنهایم، ۲۰۰۳، اسویکرت و همکاران، ۲۰۱۰) همسو است و با یافته ویب (۲۰۱۳) ناهمسو است. به عقیده هیلز و آرجیل (۲۰۰۲) ثبات هیجانی مهم‌ترین عامل مؤثر بر شادمانی است و فقدان نورزگرایی یکی از مهم‌ترین پیش‌بینی کننده‌های شادمانی است. آنها معتقدند که ثبات

^۱. The idea of suitable personal activity

^۲. Lyubomirsky

^۳. Lyubomirsky, King & Diener

^۴. Lucas & Dyrenforth

^۵. Wood & Joseph



لذت‌بخش یا آزارنده بودن آن است (بیر، ۲۰۰۳). ممکن است ذهن‌آگاهی با مکانیسم توجه به لحظه اکنون و بهتر کردن خودتنظیمی به بهزیستی ذهنی بیشتر کمک کند (براؤن، رایان و کرسول، ۲۰۰۷). ذهن‌آگاهی از طریق بهبود تنظیم رفتار که یکی از نتایج مدیریت توجه است، در بهزیستی ذهنی نقش دارد (براؤن و رایان، ۲۰۰۳). افراد برون‌گرا با سطح بالای ذهن‌آگاهی و با توجه به تجربه لحظه حال، بهتر می‌توانند رفتار خود را در رابطه با رویداد در حال وقوع تنظیم کنند، تا کمتر تحت تأثیر پیامدهای احتمالاً ناخوشایند رویداد قرار گیرند و در نتیجه رضایت‌زندگی بیشتر، هیجانات مثبت بیشتر و به تبع آن احساس بهزیستی ذهنی بیشتری را تجربه کنند. از محدودیت‌های پژوهش حاضر می‌توان به عدم کنترل متغیرهای مداخله‌گر و استفاده از ابزارهای خودگزارشی اشاره کرد. لذا پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی ضمن استفاده از طرح‌های آزمایشی، اندازه‌گیری متغیرها در یک دوره زمانی صورت گیرد تا اطلاعات دقیق‌تری به دست آید.

احساسات روانی و جسمانی می‌شود، به واضح دیدن و پذیرش هیجانات و پدیده‌های فیزیکی، همانطور که اتفاق می‌افتد کمک می‌کند (براؤن و رایان، ۲۰۰۳) و همبستگی بالایی با بهزیستی ذهنی دارد. بنابراین پایین بودن ذهن‌آگاهی در کاهش نمرات بهزیستی روانی نقش مهمی دارد. برون‌گراها انگیختگی کمتری دارند، درنتیجه در جستجوی تحریک‌های شدیدتر بر می‌آیند تا آنها را به سطح بهینه انگیختگی برساند (آیزنک، ۱۹۶۷؛ ۱۹۹۹). به نظر می‌رسد این ویژگی باعث می‌شود که آنها بیشتر توجه خود را به محیط معطوف کنند و به دنبال حرکت‌های خوشایندشان برآیند و در نتیجه ذهن‌آگاهی بالایی دارند، یعنی به شکل قوی تمایل به توجه به حرکت‌های درونی و بیرونی برای یافتن سطح تحریک بهینه دارند و توجهشان را به جنبه‌های مختلف تجربه در حال وقوع معطوف کرده و از انجام امور بصورت خودکار و فارغ از توجه سریاز می‌زنند. این ذهن‌آگاهی بالا در افراد برون‌گرا موجب می‌شود دارای توجه هوشیارانه باشند. توجه هوشیارانه، شامل ابراز موضعی دلسوزانه، علاقه‌مندانه، دوستانه و صادقانه نسبت به تجربه مشاهده شده در لحظه حال و بدون اعتنا به

منابع

- Bear, R. A. (۲۰۰۳). Mindfulness training as a clinical intervention: A conceptual and empirical review. *Clinical Psychology. Science and Practical*, ۱۰(۱), ۱۲۵-۱۴۲.
- Baer, R.A., Smit, G.T., Allen, K.B. (۲۰۰۴). Assessment of mindfulness by self-report: intervention: The Kentucky Inventory of Mindfulness Skills. *Journal of Assessment*, ۱۱(۳), ۱۹۱-۲۰۶.
- Bradley, R.H., Corwn, R.F. (۲۰۰۴). Life satisfaction among European American, African American, Chinese American, Mexican American, and Dominican American adolescents. *International Journal of Behavioral Development*, ۲۸, ۳۸۵-۴۰۰.
- Brown, K.W., Kasser, T. (۲۰۰۵). Are Psychological and Ecological Well-Being Compatible? The Role of Values, Mindfulness, and Life style. *Social Indicators Research*, 74, ۳۴۹-۳۶۸.
- Brown, K.W., Ryan, R.M. (۲۰۰۳). The benefits of being present: Mindfulness and its role
- in psychological well-being. *Personality & Social Psychology*, 84, ۸۲۲-۸۴۸.
- Brown, K.W., Ryan, R.M., Creswell, J.D. (۲۰۰۷). Mindfulness: Theoretical foundations and evidence for its salutary effects. *Psychological Inquiry*, 18, ۲۱۱-۲۳۷.
- Catharine, R.G., Tom, B., Rene, M., Diana, K., Ian, J.D. (۲۰۱۳). Neuroticism and Extraversion in youth predict mental wellbeing and life satisfaction ۴۰ years later. *Journal of Research in Personality*, 47, ۶۸۷-۶۹۷.
- Cheng, H., Furnham, A. (۲۰۰۳). Personality, self-esteem, and demographic predictions of happiness and depression. *Personality and Individual Differences*, 34, ۹۲۱-۹۴۲.
- Costa, P.T., Mc Crae, R.R. (۱۹۹۲). Influence of extraversion and neuroticism on subjective well-being: Happy and unhappy people. *Journal of Personality and Social Psychology*, 38(4), ۶۶۸-۶۷۸.
- Diener, E. (۲۰۰۵). Guidelines for national indicators of subjective well-being and ill-



- Happiness. *Personality and Individual Differences*, ٣١, ١٣٥٧-١٣٦٤.
- Hooman, H.A. (٢٠٠١). *Multivariate data analysis in scientific research*. Tehran, Parsa Publish.[Persian]
- Joseph, S., Lindley, A.P. (٢٠٠٦). *Positive therapy: A meta-theory for psychological practice*. USA: Rutledge presses.
- Kabat-Zinn, J. (٢٠٠٢). *Coming to our senses: Healing ourselves and the world through mindfulness*. New York: Hyperion.
- Kavyani, H., Poornaseh, M., Mosavi, A. (٢٠٠٥). Validation revised Eysenck Personality Questionnaire in Iranian population. *Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*, ١١(٣), ٣٠٤-٣١١. [Persian]
- Keyes, C.L.M. (١٩٩٨). Social well-being. *Social Psychology Quarterly*, ٦١, ١٢١-١٤٠.
- Lucas, R.E., Dyrenforth, P.S. (٢٠٠٨). Explaining the extraversion/positive affect relation: Sociability cannot account for extravert's greater happiness. *Journal of Personality*, ٧٦(٣), ٣٨٥-٤١٤.
- Lyubomirsky, S. (٢٠٠٧). *The how of happiness: A scientific approach to getting the life you want*. New York, NY: The Penguin Press.
- Lyubomirsky, S., King, L., Diener, E. (٢٠٠٥). The benefits of frequent positive affect: Does happiness lead to success? *Psychological Bulletin*, ١٣١(٦), ٨٠٣-٨٥٥.
- Matthews, G., Gilliland, K. (١٩٩٩). The personality theories of H.J.Eysenck and J.A.Gray: a comparative review. *Personality and Individual Differences*, ٢٦, ٥٨٣-٦٢٦.
- Mohamadi, N. (٢٠١٠). Factor structure and model mix of Positive and Negative Affect Scale. *Journal of Behavioral Sciences*, ٥(١), ٢١-٢٦ [Persian]
- Myers, D. G. (١٩٩٢). The secrets of happiness. *Psychology Today*, ٢٩(٤), ٣٨-٤٥
- Naderi, F., Esmaeli, A. (٢٠٠٨). Death anxiety and suicide ideation with well-being in students. *The Journal of New findings in Psychology*, ٣٥-٤١. [Persian]
- Nikolaou, I., Judge, T.A. (٢٠٠٧). Fairness Reactions to Personnel Selection Techniques in Greece: The role of core self-evaluations. *International Journal of Selection and Assessment*, ١٥(٢), ٢٠٦-٢١٩.
- Rusting, C.L. Larsen, R. (١٩٩٨). Extraversion, neuroticism, and susceptibility to positive being, www. wamumd. Edu/ cgraham/courses/Does/PUAF ٧٩٨R-DienerGuide.
- Diener, E. D., Emmons, R., Larsen, R., & Griffin, S. (١٩٨٥). The Satisfaction with Life Scale. *Journal of Personality Assessment*, ١, ٧١-٧٥.
- Diener, E., Suh, E.M., Lucas, R.E., Smith, H.L. (١٩٩٩). Subjective well-being: Three decades of progress. *Psychological Bulletin*, ١٢٥(٣), ٢٧٦-٣٠٢.
- Emmons, R.A., Diener, E. (١٩٨٥). Personality correlates of subjective well-being. *Personality and Social Psychology Bulletin*, ١١(١), ٨٩-٩٧.
- Eysenck, S.B.G., Eysenck, H.J., Barrett, P. (١٩٨٥). A revised version of the psychotism scale. *Personality and Individual Differences*, ٧, ٢١-٢٩.
- Falkenstrom, F. (٢٠١٠). Studying Mindfulness in Experienced Mediators: A Quasi-Experimental Approach. *Personality and Individual Differences*, ٤٨, ٣٠٥-٣١٠.
- Francis, L. J., Lewis, C. A., & Ziebertz, H. (٢٠٠٦). The short-form revised Eysenck personality Questionnaire (EPQR-S): A German edition. *Social Behavior and Personality*, ٣٤, ١٩٧-٢٠٤.
- Frisch, M.B. (٢٠٠٦). *Quality of life therapy: applying a life satisfaction approach to positive psychology and cognitive therapy*. New York: John Wiley & Sons, Inc.
- Gable, S.L., Haidt, S. (٢٠٠٥). What (and why): Is positive psychology? *Review of General Psychology*, ٩, ١٠٣-١١٠.
- Ghorbani, N., Watson, P.J., Bart L. (٢٠٠٩). Mindfulness in Iran and the United States: Cross-Cultural Structural Complexity and Parallel Relationships with Psychological Adjustment. *Current Psychology*, ٢٨, ٢١١-٢٢٤.
- Giluk, T. L. (٢٠٠٩). Mindfulness, Big Five personality, and affect: A meta-analysis. *Personality and Individual Difference*, ٤٧, ٨٠٥-٨١١.
- Gutierrez, J.L.G., Jimenez, B.M., Hernandez, E.G., Puente, C.P. (٢٠٠٥). Personality and subjective wellbeing: Big five correlates and demographic variables. *Personality and Individual Differences*, ٣٨, ١٥٦١-١٥٧٩.
- Hilles, P., & Argyle, M. (٢٠٠١). Emotional stability as a Major Dimension of



- representative sample. *Psychology Science*, 19, 205-210.
- Wells, A. (2009). *Metacognitive therapy for anxiety and depression*. New York: The Guilford Press.
- Wenzel, M., Christina, V., Sarah, H., Thomas, K. (2010) Curb your neuroticism-Mindfulness mediates the link between neuroticism and subjective well-being. *Personality and Individual Differences*, 48, 68-70.
- Wood, A.M., Joseph, S.J.M. (2009). Gratitude predicts psychological well-being above the Big Five facets. *Personality and Individual Differences*, 47:443-447.
- Zeleneski, J.M., Larsen, R.J. (2002). Predicating the future: How affect-related personality traits influence likelihood judgments of future events. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 28(4), 1000-1110.
- and negative affect: a test of two theoretical models. *Personality and individual differences*, 22 (5), 607-612.
- Ryan, R.M., Brown, K.W. (2003). Why We Don't Need Self-Esteem: on Fundamental Need, Contingent Love, and Mindfulness. *Psychological Inquiry*, 14, 27-82.
- Ryan, R.M., Deci, E.L. (2001). On happiness and human potentials: A review of research on hedonic and eudemonic well-being. *Annual review of psychology*, 52(1), 141-166.
- Sarmad, Z. (1999). Moderating and mediating variables: strategic and conceptual distinction. *Psychological research*, 5 (3), 73-81. [Persian]
- Schimmack, U., Radhakrishnan, P., Oishi, S. H., Dzokoto, V., Ahadi, S. (2002). Culture, personality, and subjective well-being: Integrating process models of life satisfaction. *Journal of Personality and Social Psychology*, 82, 582-593.
- Shapiro, S.L., Carlson, L.E., Astin, J.A., Freedman, B. (2006). Mechanisms of mindfulness. *Journal of Clinical Psychology*, 62(3), 373-386.
- Steel, P., Schmidt, J., Shultz, J. (2008). Refining the relationship between personality and subjective well-being. *Psychology Bullten*, 134(1): 138-61.
- Swickert, R., Hittner, J. B., & Foster, A. (2010). Big Five traits interact to predict perceived social support. *Personality and Individual Differences*, 48, 736-741.
- Tampson, B. L., & Waltz, J. (2007). Everyday mindfulness and mindfulness meditation: Overlapping constructs or not? *Personality and Individual Differences*, 43, 1875-1880.
- Waterson, C.G. (2007). Personality and dissociation: Evidence from a slide-viewing physiology paradigm. Doctoral dissertation, North Dakota State University. *Dissertation Abstracts International*, 68 (5), 351-343.
- Watson, D., Clark, L.A., Tellegen, A. (1988). Development and validation of brief measures of positive and negative affect: the PANAS Scale. *Personality and Social psychology*, 54, 1063-1070.
- Weiss, A., Bates, T. C., & Luciano, M. (2008). Happiness is a personality thing: The genetics of personality and well-being in a